



MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 630

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 iulie 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 25 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2 ¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2–3
Decizia nr. 26 din 30 ianuarie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari	4–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
740. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 848/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Varianta de ocolire a municipiului Satu Mare”	6–8
742. — Hotărâre pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Realizare pavilion nou — bloc chirurgical politraumă din cazarma 1044 Sibiu”	9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
253. — Ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2024	10
3.736. — Ordin al ministrului sănătății pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.673/2023 privind aprobarea Ghidului de finanțare pentru Reforma 3. Dezvoltarea capacității pentru managementul serviciilor de sănătate și managementul resurselor umane din sănătate din cadrul Pilonului V: Sănătate și reziliență instituțională — Componenta 12: Sănătate 12. Dezvoltarea infrastructurii spitalicești publice	11
ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Decizia Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 2.425 din 24 aprilie 2024 (Secția contencios administrativ și fiscal)	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 25**

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Lazăr Dănilă Gîrbuleț în Dosarul nr. 13.866/320/2018/a1 al Judecătoriei Târgu Mureș — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.336D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 351 din 26 mai 2022.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 22 aprilie 2019, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 8 mai 2019, pronunțată în Dosarul nr. 13.866/320/2018/a1, **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de petentul Lazăr Dănilă Gîrbuleț într-o cauză având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de stabilire și sancționare a contravenției, prin care autorul excepției a fost sancționat contravențional, în baza dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, întrucât a circulat fără rovinietă valabilă.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate creează premisa unei discriminări, a unei încălcări a principiului egalității cetățenilor în fața legii, scutind cetățenii care au domiciliul pe raza municipiilor de la plata tarifului de utilizare a sectoarelor de drumuri naționale aflate în intravilanul municipiilor lor de domiciliu, atunci când circulă pe aceste sectoare de drum, dar excluzând implicit de la aplicarea aceleiași scutiri restul cetățenilor acestei țări care domiciliază și circulă în intravilanul orașelor, comunelor, satelor etc. traversate de drumuri naționale.

6. Se apreciază că, prin modul lor de redactare și aplicare, raportat concret la situația premisă din cauza prezentă,

prevederile criticate încalcă art. 16 alin. (1) din Constituție, înlăturând egalitatea în drepturi, în privința dreptului de a circula pe sectoarele de drum național, care traversează intravilanul localităților, între cetățenii acestei țări care domiciliază în municipii și restul cetățenilor.

7. Se afirmă că nu există o justificare legitimă pentru crearea unei situații discriminatorii precum cea prezentată, în condițiile în care autorul excepției, care locuiește într-o comună practic „tăiată în două” de DN 15, cu separatoare de sens din beton pe kilometri întregi, care îl obligă să parcurgă de multe ori kilometri în plus, nu poate beneficia de scutirea de a circula pe sectorul de drum național situat în intravilanul localității sale de domiciliu, iar cetățenii care domiciliază în intravilanul municipiului Târgu Mureș, spre exemplu, despărțit de intravilanul comunei de domiciliu a autorului doar de un indicator de delimitare a localităților, pot circula pe același drum național, în intravilanul municipiului lor de domiciliu, fără să fie nevoiți să achite tarif de utilizare a aceluiași drum național DN 15.

8. Se consideră că aplicarea dispozițiilor criticate determină o situație favorabilă cetățenilor cu domiciliul în interiorul municipiilor și defavorabilă restului cetățenilor acestei țări care ar trebui să aibă, de principiu, același drept, de a utiliza drumurile naționale din interiorul localităților lor de domiciliu, fără să fie obligați să achite tarife de utilizare a acelor sectoare de drumuri naționale, pe sectoarele de drum național din interiorul localităților lor.

9. Prin urmare, în opinia autorului excepției, pentru ca dispoziția criticată să respecte principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor, redactarea și aplicarea acesteia ar trebui să creeze posibilitatea de a beneficia de scutirea de la plata tarifului de utilizare a sectoarelor de drum național în intravilanul tuturor localităților, între indicatoarele de ieșire și cele de intrare în acestea.

10. **Judecătoria Târgu Mureș — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul celor reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 345 din 11 mai 2017, potrivit căreia nu se poate susține că dispozițiile de lege criticate — care prevăd că tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România se aplică pe rețeaua de drumuri naționale din România, cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor — ar institui discriminări între persoanele care domiciliază în municipii și persoanele care domiciliază în alte localități întrucât sectoarele de drumuri naționale situate în intravilanul municipiilor sunt în administrarea consiliilor locale și, prin urmare, nu se află în administrarea Companiei Naționale de Investiții Rutiere — S.A.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut: „*Tariful de utilizare se aplică pe rețeaua de drumuri naționale din România, astfel cum este definită la alin. (1) lit. d), cu excepția sectoarelor de drum național aflate în intravilanul municipiilor între indicatoarele de intrare/ieșire în/din acestea.*”

15. Autorul excepției consideră că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate și prin Decizia nr. 345 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 3 august 2017, Decizia nr. 104 din 28 februarie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 439 din 3 iunie 2019, Decizia nr. 694 din 6 octombrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 19 din 8 ianuarie 2021, și Decizia nr. 351 din 26 mai 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1180 din 9 decembrie 2022, a statuat conformitatea acestor norme cu prevederile Legii fundamentale.

17. Astfel, în jurisprudența sa, Curtea a reținut, în esență, că tariful de utilizare reprezintă o sumă a cărei plată conferă unui vehicul dreptul de a utiliza, pe parcursul unei perioade date, rețeaua de drumuri naționale din România, rețea concesionată Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Totodată, Curtea a reținut că în rețeaua de drumuri naționale intră drumurile de interes național care aparțin proprietății publice a statului și cuprind drumurile naționale care

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lazăr Dănilă Gîrbuleț în Dosarul nr. 13.866/320/2018/a1 al Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Târgu Mureș — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

asigură legăturile cu capitala țării, cu reședințele de județ, cu obiectivele de interes național, între ele, precum și cu țările vecine [a se vedea art. 1 alin. (1) lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 și art. 6 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 29 iunie 1998].

18. De asemenea, Curtea a reținut că Ministerul Transporturilor este organul administrației publice centrale care exercită prerogativele dreptului de proprietate publică a statului în domeniul drumurilor de interes național și că tot acesta administrează drumurile de interes național, direct sau prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. care își realizează atribuțiile în condițiile unui contract de concesiune încheiat între acestea [a se vedea art. 20 și art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997]. Sectoarele de drumuri naționale, incluzând și lucrările de artă, amenajările și accesoriile aferente, situate în intravilanul municipiilor nu sunt însă în administrarea Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A., ci a consiliilor locale, potrivit art. 21 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997.

19. Ținând cont de cele anterior menționate, respectiv de regimul de administrare diferit al rețelei de drumuri naționale din România, Curtea a constatat că dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat în mod constant în jurisprudența sa, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

20. Totodată, Curtea a constatat că textul de lege criticat nu instituie discriminări între persoanele care domiciliază în municipii și persoanele care domiciliază în alte localități, deoarece toate aceste persoane plătesc tariful de utilizare a rețelei de drumuri naționale din România atunci când vehiculul deținut circulă pe drumurile aflate în administrarea Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. (fosta Companie Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.).

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței mai sus invocate, atât soluția, cât și considerentele deciziilor mai sus invocate sunt valabile și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 26

din 30 ianuarie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, excepție ridicată de Lucian Burcă în Dosarul nr. 19.822/180/2017 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.697D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 3.359D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi de lege, excepție ridicată de Victor Pomponiu în Dosarul nr. 17.680/303/2018/a1 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 3.359D/2019 la Dosarul nr. 1.697D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 148 din 27 martie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

7. Prin încheierile din 8 aprilie 2019 și 5 noiembrie 2019, pronunțate în dosarele nr. 19.822/180/2017 și nr. 17.680/303/2018/a1, **Tribunalul Bacău — Secția I civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de apelantul-pârât Lucian Burcă și de petentul Victor Pomponiu în cauze având ca obiect soluționarea unei acțiuni în pretenții și a unei cereri de reexaminare a taxei judiciare de timbru.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 1.697D/2019, invocându-se dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 124 alin. (2), precum și prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se susține că scutirile de la plata taxei de timbru pentru asociațiile de proprietari contravin principiului

egalității părților în fața justiției și, totodată, prevederilor constituționale și convenționale invocate.

9. Se afirmă că sesizarea Curții Constituționale nu are în vedere scutirea proprietarilor de la plata taxelor de timbru, ci obligarea la plata acestei taxe de către asociațiile de proprietari și are drept scop, pe lângă achitarea contravalorii serviciilor asigurate de către instanțele de judecată, așa cum prevede Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru, și temperarea excesului de zel manifestat în unele situații de către asociațiile de proprietari.

10. În Dosarul nr. 3.359D/2019, invocându-se dispozițiile constituționale ale art. 16, 21 și 27, se susține încălcarea principiului egalității, întrucât una dintre părți este scutită de la plata taxei de timbru, fapt ce determină inegalitatea părților din proces și afectează accesul liber la justiție, precum și dreptul la un proces echitabil și imparțial.

11. **Tribunalul Bacău — Secția I civilă** apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, deoarece instituirea unor excepții de la plata taxelor judiciare de timbru nu constituie o discriminare sau o atingere adusă acestui principiu constituțional. Raportat la art. 139 alin. (1) din Constituție, legiuitorul poate să stabilească scutiri de la plata taxelor sau impozitelor, având în vedere situații diferite și motivații diferite, fără ca prin aceasta să se aducă atingere principiului egalității în drepturi. Prin scutirea de la plata taxelor de timbru a asociațiilor de proprietari, atunci când este vorba despre recuperarea cheltuielilor corespunzătoare cotelor de întreținere, s-a avut în vedere necesitatea de a se obține cât mai ușor și repede aceste sume, scutirea acordată asociației având consecințe și în planul cheltuielilor de judecată.

12. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 23 iulie 2007, care au următorul conținut: „*Acțiunea asociației de proprietari este scutită de taxă de timbru.*” Curtea reține că Legea nr. 230/2007 a fost abrogată prin art. 110 din Legea

nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 30 iulie 2018. Însă, potrivit Deciziei nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Așadar, Curtea observă că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile de lege criticate își produc în continuare efectele juridice în cauzele în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, astfel că vor fi reținute ca obiect al excepției de neconstituționalitate dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 27 referitor la inviolabilitatea domiciliului și art. 124 alin. (2) potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 6 paragraful 1 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate și prin Decizia nr. 148 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 561 din 4 iulie 2018, Decizia nr. 402 din 13 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 784 din 3 octombrie 2017, Decizia nr. 842 din 10 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 130 din 19 februarie 2016, și Decizia nr. 726 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 9 martie 2015, a statuat conformitatea acestor norme cu prevederile Legii fundamentale.

19. Astfel, în jurisprudența sa, referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007, criticate din perspectiva existenței unei inegalități între asociație și proprietar sub aspectul obligației de a plăti taxa judiciară de timbru în cazul acțiunilor în justiție, obligație care incumbă numai proprietarului, Curtea a reținut că scutirea de la plata taxei judiciare de timbru reprezintă o facilitate fiscală acordată de legiuitor asociațiilor de proprietari numai cu privire la acțiunile ce decurg din neplata cotelor de contribuție la cheltuielile asociației. Curtea a apreciat că instituirea unor

excepții de la regula generală a plății taxei judiciare de timbru, constând în scutiri de la plata acesteia, nu este însă contrară prevederilor art. 16 din Legea fundamentală, deoarece atât obligația de plată a taxelor judiciare de timbru, cât și excepțiile stabilite de lege se aplică deopotrivă tuturor cetățenilor aflați în situații identice, precum și tuturor litigiilor de aceeași natură. În cauză, tratamentul juridic diferit se impune pentru situații de fapt diferite, având o justificare obiectivă și rațională, și anume necesitatea recuperării cu mai multă ușurință de către asociațiile de proprietari a cotelor de întreținere, ținând cont atât de posibilitatea existenței unui număr mare de datornici și de debitele mari pe care aceștia le pot avea, cât și de consecințele grave ale neachitării acestora. Rațiunea pentru care asociațiile de proprietari beneficiază de scutirea de la plata taxei judiciare de timbru constă în înlesnirea recuperării sumelor de bani ce reprezintă cotele de întreținere restante, fapt de care depinde însăși administrarea imobilului (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 842 din 10 decembrie 2015, paragraful 14, și Decizia nr. 148 din 27 martie 2018, precitată, paragraful 16).

20. De asemenea, prin Decizia nr. 840 din 11 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 10 decembrie 2012, și Decizia nr. 1.573 din 6 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 25 ianuarie 2012, Curtea a constatat că pretinsa încălcare a art. 21 din Constituție prin dispozițiile de lege criticate este dedusă prin raportarea la o ipoteză greșită, întrucât dreptul de acces liber la justiție al proprietarului unui apartament și/sau al spațiilor cu altă destinație decât aceea de locuință, din cadrul unei clădiri, nu poate fi îngrădit printr-un text ce privește scutirea de la plata taxei de timbru a asociațiilor de proprietari.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

22. În final, Curtea reține că, deși se invocă în mod formal art. 27 și art. 124 alin. (2) din Legea fundamentală, în realitate, nu se motivează pretinsa contrarietate a prevederilor de lege criticate cu dispozițiile constituționale invocate. Or, potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sesizările adresate Curții Constituționale trebuie motivate. Prin urmare, Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește formularea unor motive de neconstituționalitate. Acest fapt ar avea semnificația exercitării unui control de constituționalitate din oficiu, ceea ce este inadmisibil în raport cu dispozițiile art. 146 din Constituție.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Lucian Burcă în Dosarul nr. 19.822/180/2017 al Tribunalului Bacău — Secția I civilă și de Victor Pomponiu în Dosarul nr. 17.680/303/2018/a1 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și constată că dispozițiile art. 50 alin. (2) din Legea nr. 230/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bacău — Secția I civilă și Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 30 ianuarie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 848/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Varianta de ocolire a municipiului Satu Mare”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (3), art. 9 alin. (8), art. 11 alin. (7) și al art. 32 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 848/2019 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Varianta de ocolire a municipiului Satu Mare”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 995 din 11 decembrie 2019, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **Pozițiile nr. crt. 7, 21, 22, 23, 25, 29, 30, 34, 35, 38, 45, 46, 47, 48, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 91, 93, 99, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109 și 110 se modifică, în sensul actualizării, în condițiile legii, a elementelor de identificare ale imobilelor, a titularilor de drepturi reale și a sumelor individuale aferente despăgubirilor, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

2. **După poziția nr. crt. 21 se introduce o nouă poziție, respectiv poziția nr. crt. 21¹, după poziția nr. crt. 83 se introduc patru noi poziții, respectiv pozițiile nr. crt. 83¹, 83², 83³ și 83⁴, rezultate în urma operațiunii tehnice de dezmembrare și care fac parte din coridorul de expropriere situat pe amplasamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 848/2019, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.**

3. **După poziția nr. crt. 106 se introduc cinci noi poziții, respectiv pozițiile nr. crt. 106¹, 106², 106³, 106⁴ și 106⁵, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.**

Art. II. — Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere pentru imobilele proprietate privată prevăzute la art. I pct. 3, situate pe amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Varianta de ocolire a municipiului Satu Mare”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 848/2019, aflate pe raza municipiului Satu Mare, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Art. III. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirilor, în condițiile legii, pentru imobilele prevăzute la art. I pct. 1, 2 și 3, se încadrează în sumele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 848/2019.

(2) Diferența dintre suma devenită disponibilă, conform art. I pct. 1, și suma necesară justelor despăgubiri pentru imobilele prevăzute la art. I pct. 2 și 3 se virează la bugetul de stat, în termen de 90 de zile de la publicarea prezentei hotărâri în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. IV. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, în conformitate cu prevederile legale, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acesteia.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Marian Neacșu

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,

Ionel Scioșteanu,

secretar de stat

Ministrul finanțelor,

Marcel-Ioan Boloș

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI
la Lista cuprinzând proprietarii sau deținătorii de imobile proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar
care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire a municipiului Satu Mare”, aflate pe raza localităților Satu Mare,
Ardud și Botiz din județul Satu Mare, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. poziției din Hotărârea Guvernului nr. 848/2019	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Tarlatua/Parcela	Categoria de folosință	Intravilan/Extravilan	Nr. cad./Topo	Nr. CF	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea de despăgubire, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	7	Satu Mare	Satu Mare	Szabo Iolanda	Str. Balta Blondă nr. 22	Intravilan	Curți-construcții	185812	185812	600	61	12.627,00
2	21	Satu Mare	Satu Mare	UAT Satu Mare — domeniu privat	A786/14	Extravilan	Arabil	183160	183160	3932	5	34,50
3	21'	Satu Mare	Satu Mare	UAT Satu Mare — domeniu privat	A786/14	Extravilan	Arabil	183160	183160	3932	6	41,40
4	22	Satu Mare	Satu Mare	Virag Vasile	A786/13	Extravilan	Arabil	186763	186763	4228	1	6,90
5	23	Satu Mare	Satu Mare	Virag Vasile	A786/13	Extravilan	Arabil	186764	186764	582	31	213,90
6	25	Satu Mare	Satu Mare	Pater Alexandru	A572/5	Extravilan	Arabil	187172	187172	19152	38	262,20
7	29	Satu Mare	Satu Mare	Poghina Ileana, Poghina Gheorghe, Tuturas Maria, Nita Ileana Ana	800/1b	Extravilan	Arabil	170371	170371	1056	1	6,90
8	30	Satu Mare	Satu Mare	Pop Vasile	209/1/14	Extravilan	Arabil	166861	166861	5000	63	434,70
9	34	Satu Mare	Satu Mare	Ulici Ioan	191/18/B	Intravilan	Arabil	164791	164791	10440	41	5.186,50
10	35	Satu Mare	Satu Mare	S.C. BA CONSULTING — S.R.L.	191/22/a	Extravilan	Arabil	165948	165948	10000	23	158,70
11	38	Satu Mare	Satu Mare	Bud Marica	180/2a	Intravilan	Arabil	155637	155637	992	7	885,50
12	45	Satu Mare	Satu Mare	Capusan Avram, Capusan Ioana Monica, Vanciu Gheorghe Ioan, Vanciu Cristina Afrodita	515/1	Extravilan	Arabil	168419	168419	37200	4	27,60
13	46	Satu Mare	Satu Mare	Debrezzeni Zoltan Ludovic, Elek Iuliana Adela	793/17b	Extravilan	Arabil	170591	170591	9466	6	41,40
14	47	Satu Mare	Satu Mare	Suciu Sidonia, Gagea Simona Mariana, Vasilev Adriana Daniela	793/16	Extravilan	Arabil	168101	168101	5400	7	48,30
15	48	Satu Mare	Satu Mare	Corabian I. Ciprian Dionisie		Extravilan	Arabil	171705	171705	12000	7	48,30
16	57	Satu Mare	Satu Mare	S.C. UNIO — S.A.	511/8 — lot 1	Extravilan	Arabil	186951	186951	94418	1.543	10.646,70
17	58	Satu Mare	Satu Mare	Tarta Gheorghe	T 38 A495/45	Extravilan	Arabil	184150	184150	2000	167	1.152,30
18	59	Satu Mare	Satu Mare	Vaida Dumitru	T 38 A495/46	Extravilan	Arabil	184149	184149	2000	160	1.104,00
19	60	Satu Mare	Satu Mare	Firte Emil	T 38 A495/47	Extravilan	Arabil	184148	184148	1997	161	1.110,90
20	61	Satu Mare	Satu Mare	Grams Gheorghe	T 38 A495/48	Extravilan	Arabil	184147	184147	1997	162	1.117,80
21	62	Satu Mare	Satu Mare	Manu Gavril	T 38 A495/49	Extravilan	Arabil	184146	184146	2000	163	1.124,70
22	63	Satu Mare	Satu Mare	Rif Nicolae	T 38 A495/50	Extravilan	Arabil	184145	184145	2000	164	1.131,60
23	64	Satu Mare	Satu Mare	Miclaus Gheorghe	T 38 A495/51	Extravilan	Arabil	184144	184144	2000	166	1.145,40
24	65	Satu Mare	Satu Mare	Resmerita Neculai	T 38 A495/52	Extravilan	Arabil	184143	184143	2000	167	1.152,30
25	66	Satu Mare	Satu Mare	Pelin Romeo	T 38 A495/53	Extravilan	Arabil	184142	184142	2000	168	1.159,20
26	67	Satu Mare	Satu Mare	Chitac Mihai	T 38 A495/54	Extravilan	Arabil	184141	184141	2000	169	1.166,10
27	68	Satu Mare	Satu Mare	Dragos Victor	T 38 A495/55	Extravilan	Arabil	184140	184140	2000	170	1.173,00
28	69	Satu Mare	Satu Mare	Soproni Gheorghe	T 38 A495/56	Extravilan	Arabil	184139	184139	2000	171	1.179,90
29	70	Satu Mare	Satu Mare	Mardale Ion	T 38 A495/57	Extravilan	Arabil	184138	184138	2000	172	1.186,80

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
30	71	Satu Mare	Satu Mare	Saveanu Gheorghe	T 38 A495/58	Extravilan	Arabil	184137	184137	2000	173	1.193,70
31	72	Satu Mare	Satu Mare	Tat Gheorghe	T 38 A495/59	Extravilan	Arabil	184136	184136	2000	174	1.200,60
32	73	Satu Mare	Satu Mare	Doros Sever Nicolae	T 38 A495/60	Extravilan	Arabil	184135	184135	2000	244	1.683,60
33	74	Satu Mare	Satu Mare	Sabau Ioan	T 38 A495/61	Extravilan	Arabil	184134	184134	2000	245	1.690,50
34	75	Satu Mare	Satu Mare	Racolta Traian	T 38 A495/62	Extravilan	Arabil	184133	184133	2000	180	1.242,00
35	76	Satu Mare	Satu Mare	Tat Gheorghe	T 38 A495/59	Extravilan	Arabil	184136	184136	2000	1	6,90
36	77	Satu Mare	Satu Mare	Sebesi Gyula, Sebesi Judit-Eniko	495/65	Extravilan	Arabil	163545	163545	11200	524	3.615,60
37	78	Satu Mare	Satu Mare	Racolta Traian	T 38 A495/62	Extravilan	Arabil	184133	184133	2000	4	27,60
38	80	Satu Mare	Satu Mare	Hevele Ileana, Pasc Gheorghe	666/10	Extravilan	Arabil	169479	169479	22768	106	731,40
39	81	Satu Mare	Satu Mare	Sutak Tibor	666/11	Extravilan	Arabil	165541	165541	10395	418	2.884,20
40	82	Satu Mare	Satu Mare	Ghiurca Andrei, Paul Roza	666/12/A	Extravilan	Arabil	168781	168781	4969	109	752,10
41	83	Satu Mare	Satu Mare	Marka Gheorghe Iosif	666/12/e	Extravilan	Arabil	186953	186953	19733	906	6.251,40
42	83 ¹	Satu Mare	Satu Mare	Ghiurca Andrei, Paul Roza	666/12/A	Extravilan	Arabil	168781	168781	4969	261	1.800,90
43	83 ²	Satu Mare	Satu Mare	Ghiurca Gheorghe	666/12/b — lot 2	Extravilan	Arabil	187084	187084	1469	134	924,60
44	83 ³	Satu Mare	Satu Mare	Denesne Erseki Katalin Gabriella, Erseki Szabolcs Mark	666/12/c — lot 2	Extravilan	Arabil	187082	187082	2838	257	1.773,30
45	83 ⁴	Satu Mare	Satu Mare	Erseki Szabolcs Mark, Erseki Istvan Otto	666/12/D	Extravilan	Arabil	168785	168785	5000	258	1.780,20
46	84	Satu Mare	Satu Mare	Kabai Judita	666/13 — lot 2	Extravilan	Arabil	187092	187092	16846	424	2.925,60
47	85	Satu Mare	Satu Mare	Sutak Tibor	666/11	Extravilan	Arabil	165541	165541	10395	384	2.649,60
48	86	Satu Mare	Satu Mare	Cucicea Viorica, Cucicea Ioan		Extravilan	Arabil	182770	182770	5011	49	338,10
49	87	Satu Mare	Satu Mare	Dan Diana Edit, Papp Iuliana, Sandor Silvia	673/1/19	Extravilan	Arabil	168553	168553	4699	49	338,10
50	91	Satu Mare	Satu Mare	Ciorcea Carmen Diana	460/8 — lot 1	Extravilan	Arabil	186920	186920	4841	6	41,40
51	93	Satu Mare	Satu Mare	Toth Alexandru	460/9/a — lot 1	Intravilan	Arabil	186918	186918	3241	40	5.060,00
52	99	Satu Mare	Satu Mare	Beres Ileana, Beres Antal Elek	460/13	Extravilan	Arabil	168809	168809	5000	52	358,80
53	103	Satu Mare	Satu Mare	Ghiurca Gheorghe	666/12/b — lot 2	Extravilan	Arabil	187084	187084	1469	20	138,00
54	104	Satu Mare	Satu Mare	Denesne Erseki Katalin Gabriella, Erseki Szabolcs Mark	666/12/c — lot 2	Extravilan	Arabil	187082	187082	2838	1	6,90
55	105	Satu Mare	Satu Mare	Bud Marica	180/2a	Intravilan	Arabil	155637	155637	992	10	1.265,00
56	106	Satu Mare	Satu Mare	S.C. Zimer Bud — S.R.L.	180/1	Extravilan	Arabil	183327	183327	1600	44	303,60
57	106 ¹	Satu Mare	Satu Mare	Piscoran Lenuta	460/12	Extravilan	Arabil	168637	168637	5000	12	138,00
58	106 ²	Satu Mare	Satu Mare	Karpinski Attila Antal; Karpinski Ildiko	793/13a, 793/14	Extravilan	Arabil	169579	169579	7800	1	11,50
59	106 ³	Satu Mare	Satu Mare	Oraşul Satu Mare	—	Intravilan	Arabil	179956	179956	30044	54	7.452,00
60	106 ⁴	Satu Mare	Satu Mare	Oraşul Satu Mare	—	Intravilan	Arabil	179956	179956	30044	22	3.036,00
61	106 ⁵	Satu Mare	Satu Mare	Oraşul Satu Mare	6928/137/11	Intravilan	Arabil	174384	174384	9736	10	1.380,00
62	107	Satu Mare	Ardud	Barnuti Stefan Calin	T3 A56/1	Extravilan	Arabil	108429	108429	19949	308	602,14
63	108	Satu Mare	Ardud	Barnuti Stefan Calin	T3 A56/1	Extravilan	Arabil	108429	108429	19949	21	41,06
64	109	Satu Mare	Botiz	Czegenyi Valeria Monica	1017/47	Extravilan	Arabil	102678	102678	13500	15	32,78
65	110	Satu Mare	Botiz	Varga Iosif	1017/30	Extravilan	Arabil	101355	101355	21750	2	3,68

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru re aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții
„Realizare pavilion nou — bloc chirurgical politraumă din cazarma 1044 Sibiu”**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 42 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se re aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Realizare pavilion nou — bloc chirurgical politraumă din cazarma 1044 Sibiu”, prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se realizează din fonduri externe nerambursabile — Planul național de redresare și reziliență, componenta 12 — Sănătate, investiția 2. „Dezvoltarea infrastructurii spitalicești

publice” — și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale răspunde de modul de utilizare a sumelor prevăzute în anexă, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
Marian Neacșu
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat

Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș

București, 28 iunie 2024.

Nr. 742.

ANEXĂ

**CARACTERISTICILE PRINCIPALE ȘI INDICATORII TEHNICO-ECONOMICI
ai obiectivului de investiții „Realizare pavilion nou — bloc chirurgical politraumă din cazarma 1044 Sibiu”**

Titular: Ministerul Apărării Naționale

Beneficiar: Spitalul Militar de Urgență „Dr. Alexandru Augustin” Sibiu/Direcția medicală

Amplasament: municipiul Sibiu, Bd. Victoriei nr. 44—46, județul Sibiu

Indicatorii tehnico-economici

1. Valoarea totală a investiției, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 3.04.2024; 1 euro = 4,9689 lei), din care:		mii lei	150.807
— construcții-montaj		mii lei	75.746
Valoare rest de executat, inclusiv TVA (în prețuri valabile la data de 3.04.2024; 1 euro = 4,9689 lei), din care:		mii lei	148.199
— construcții-montaj		mii lei	75.746
2. Eșalonarea restului de executat: INV/C + M:	— Anul I	<u>INV</u> mii lei	<u>80.000</u>
		C + M	mii lei
			40.000
	— Anul II	<u>INV</u> mii lei	<u>68.199</u>
		C + M	mii lei
			35.746
3. Capacități (în unități fizice):			
— construcții noi	suprafață construită desfășurată	mpAc	10.674
4. Durata de execuție a restului de executat:		luni	24

Factori de risc

Obiectivul de investiții se va proteja cu respectarea reglementărilor tehnice: cod de proiectare seismică — Partea I — Prevederi de proiectare pentru clădiri, indicativ P100-1/2013, cu modificările și completările ulterioare.

Finanțarea investiției

Finanțarea obiectivului de investiții se realizează din fonduri externe nerambursabile — Planul național de redresare și reziliență, componenta 12 — Sănătate, investiția 2. „Dezvoltarea infrastructurii spitalicești publice” — și de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Apărării Naționale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, precum și din alte surse legal constituite, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

privind aprobarea Catalogului oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2024

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 4.947 din 17.06.2024 al Institutului de Stat pentru Testarea și Înregistrarea Soiurilor,

în baza prevederilor art. 29 alin. (1) și ale art. 34 alin. (2) lit. h) din Legea nr. 266/2002 privind producerea, prelucrarea, controlul și certificarea calității, comercializarea semințelor și a materialului săditor, precum și testarea și înregistrarea soiurilor de plante, republicată, coroborate cu art. 57 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 30/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și pentru modificarea art. 6 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.186/2014 privind organizarea și funcționarea Autorității pentru Administrarea Sistemului Național Antigrindină și de Creștere a Precipitațiilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii și dezvoltării rurale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România pentru anul 2024, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Violeta Mușat,
secretar de stat

București, 21 iunie 2024.

Nr. 253.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 630 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN**pentru modificarea anexei la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.673/2023
privind aprobarea Ghidului de finanțare pentru Reforma 3. Dezvoltarea capacității
pentru managementul serviciilor de sănătate și managementul resurselor umane din sănătate
din cadrul Pilonului V: Sănătate și reziliență instituțională — Componenta 12: Sănătate
I2. Dezvoltarea infrastructurii spitalicești publice**

Văzând Referatul de aprobare nr. 3.736R din 1.07.2024 al Direcției generale de implementare și monitorizare proiecte, având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19 și ale Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență,

luând în considerare prevederile Ordonanței de urgență al Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 178/2022, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont și de prevederile Hotărârii Guvernului nr. 209/2022 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 124/2021 privind stabilirea cadrului instituțional și financiar pentru gestionarea fondurilor europene alocate României prin Mecanismul de redresare și reziliență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 155/2020 privind unele măsuri pentru elaborarea Planului național de redresare și reziliență necesar României pentru accesarea de fonduri externe rambursabile și nerambursabile în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului sănătății nr. 1.673/2023 privind aprobarea Ghidului de finanțare pentru Reforma 3. Dezvoltarea capacității pentru managementul serviciilor de sănătate și managementul resurselor umane din sănătate din cadrul Pilonului V: Sănătate și reziliență instituțională — Componenta 12: Sănătate I2. Dezvoltarea infrastructurii spitalicești publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 și 430 bis din 17 mai 2023, cu modificările ulterioare, punctul 2.4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„2.4 Calendar apel:

Tip apel: competitiv cu termen-limită de depunere

Data publicării ghidului de finanțare: 15.05.2023

Data deschiderii platformei pentru depunerea de dosare de finanțare:

> Pentru apelul MS-R031: 16 mai 2023, ora 10.00

> Pentru apelul MS-R032: 1 septembrie 2023, ora 10.00

Data închiderii platformei pentru depunerea de dosare de finanțare:

> Pentru apelul MS-R031: 15 decembrie 2023, ora 16.00

> Pentru apelul MS-R032: 15 decembrie 2023, ora 16.00

NOTĂ:

Având în vedere condiționalitățile din cadrul mecanismului de verificare pentru ținta #361, cursurile privind managementul

serviciilor de sănătate vor demara nu mai târziu de 3 luni de la data semnării contractului de finanțare și se vor desfășura cu prioritate în spațiile din patrimoniul unităților de învățământ, iar după finalizarea centrelor finanțate în cadrul apelului MS-R031, prioritar în cadrul acestor centre până la atingerea țintei de minimum 1.000 de persoane ce vor urma cursuri pentru managementul serviciilor de sănătate. În cazul partenerilor din G6 din regiuni prevăzute cu spitale regionale, cursurile se vor desfășura în cadrul centrelor universitare respective până la construcția spitalelor regionale.

NOTĂ:

Fiind un apel cu termen-limită de depunere:

— încărcarea dosarelor se va putea face doar ulterior datei de deschidere a platformei pentru depunerea de dosare de finanțare, menționată în cadrul prezentei secțiuni;

— pentru a evita supraîncărcarea sistemului de înregistrare electronică se recomandă evitarea depunerii solicitărilor de finanțare în ultimele zile dinainte de închiderea apelului.”

Art. II. — Direcția generală implementare și monitorizare proiecte din cadrul Ministerului Sănătății va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Alexandru-Florin Rogobete,
secretar de stat

București, 1 iulie 2024.

Nr. 3.736.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIA Nr. 2.425

din 24 aprilie 2024

Dosar nr. 8.490/2/2022

Președinte: Ionel Florea — judecător
Veronica Dumitrache — judecător
Ramona Maria Gliga — judecător
Simona Mihaela Savu — magistrat-
asistent

La data de 17 aprilie 2024 s-au luat în examinare recursurile formulate de reclamantul SID și pârâtul MAI împotriva Sentinței civile nr. 565 din 27 martie 2023 a Curții de Apel B — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

Cauza a fost reținută spre soluționare în ședința publică din 17 aprilie 2024, susținerile părților fiind consemnate în încheierea de la acea dată, care face parte din prezenta, însă Înalta Curte de Casație și Justiție, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților de a depune la dosar concluzii scrise, a amânat pronunțarea la data de 24 aprilie 2024, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

ÎNALTA CURTE,

asupra recursurilor de față,

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. **Circumstanțele cauzei**

1.1. **Cererea de chemare în judecată**

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată la data de 12.12.2022 cu nr. 7.652/2/2022, reclamantul SID a solicitat în contradictoriu cu pârâtul MAI:

I. anularea Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 1.122/2006 (OMAI nr. 1.122/2006*) și a normelor metodologice aprobate prin acesta, iar în subsidiar anularea art. 5, art. 6, art. 7, art. 9 și art. 28 din normele metodologice aprobate prin OMAI nr. 1.122/2006;

II. anularea art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne; în legătură cu acest capăt de cerere reclamantul a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, în sensul că acest articol este neconstituțional dacă prin salariații civili, definit de acesta, se înțelege și polițiștii (funcționari publici cu statut special).

Prin aceeași cerere de chemare în judecată reclamantul a solicitat în contradictoriu cu DGPMB:

III. anularea Dispoziției directorului general al DGPMB nr. 4.087/28.04.2022, prin care s-a constatat încetarea raporturilor de serviciu prin demisie [caz prevăzut de art. 69 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului] și obligarea pârâtei la emiterea unui noi dispoziții, prin care să se constate încetarea raporturilor de serviciu ca urmare a numirii într-o altă funcție publică [caz prevăzut de art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002]; în legătură cu acest capăt de cerere reclamantul a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 69 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 360/2002, în sensul că acest caz de încetare a raporturilor de serviciu este neconstituțional dacă prin funcția publică definită de acesta nu se înțelege și funcția de auditor de justiție;

IV. anularea Deciziei de imputare nr. 750.306/17.08.2022 și în consecință exonerarea de la plata sumei de 23.961,40 lei, iar

în subsidiar anularea în parte a acesteia, cu consecința reducerii sumei imputate;

V. suspendarea, în temeiul art. 15 raportat la art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, a executării Deciziei de imputare nr. 750.306/17.08.2022, până la soluționarea definitivă a cauzei.

Prin Încheierea din data de 12.12.2022, pronunțată în Dosarul nr. 7.652/2/2022, instanța a dispus capetele I și II din cererea de chemare în judecată și a dispus formarea unui nou dosar având ca părți pe reclamantul SID și pârâtul MAI, înregistrat cu nr. 8.490/2/2022 (prezentul dosar).

În Dosarul nr. 7.652/2/2022 instanța a dispus declinarea competenței de soluționare a capetelor III, IV și V din cererea de chemare în judecată în favoarea Tribunalului B — Secția de contencios administrativ și fiscal.

1.2. **Hotărârea pronunțată în cauză**

Prin Sentința civilă nr. 565 din 27 martie 2023, Curtea de Apel B — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal a admis cererea de sesizare a Curții Constituționale formulată de reclamant și a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 prin raportare la prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

A admis în parte cererea de chemare în judecată formulată de reclamantul SID, în contradictoriu cu pârâtul MAI, și a anulat în parte OMAI nr. 1.122/2006, în ceea ce privește art. 5, art. 6, art. 7, art. 9 și art. 28.

Totodată, a respins în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată.

1.3. **Recursurile formulate în cauză**

Împotriva acestei sentințe au formulat recurs atât pârâtul MAI, cât și reclamantul SID, criticând-o ca nelegală prin prisma cazului de casare prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă.

1. În **motivarea recursului declarat, MAI** arată că în ceea ce privește admiterea, în parte, de către instanța de judecată a pct. 1 din cererea de chemare în judecată a reclamantului, respectiv anularea art. 5—7, art. 9 și art. 28 din OMAI nr. 1.122/2006, instanța de fond și-a întemeiat greșit soluția de anulare a articolelor indicate pe Decizia Curții Constituționale nr. 649 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 7 februarie 2023, prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor.

În opinia recurentului-pârât, decizia menționată nu are incidență în prezenta speță.

Raționamentul instanței de fond este eronat, întrucât art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 reglementa, în fapt, o procedură administrativă ce avea drept scop recuperarea pagubelor produse de personalul MAI, în timp ce art. 5—7, art. 9 și 28 din OMAI nr. 1.122/2006 reglementează doar un mod de calcul al pagubelor produse de absolvenții instituțiilor militare de învățământ care nu își respectă angajamentele încheiate la începerea studiilor cu MAI, prin raportare la cheltuielile de întreținere efectuate de către aceste instituții pe timpul școlarizării acestor persoane.

*) Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 1.122/2006 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Prin Decizia nr. 649/2022, instanța de contencios constituțional a reținut că reglementarea competenței autorității pretins păgubite de a emite o decizie de imputare, precum și conferirea caracterului de titlu executoriu al acesteia sunt distonante în raport cu principiul statului de drept și al securității juridice, inducând arbitrarul, subiectivismul și un caracter aleatoriu în desfășurarea raporturilor de muncă, statuând, în esență, că răspunderea patrimonială pentru daune trebuie să se stabilească de către instanțele de judecată.

Așadar, decizia în discuție vizează, de fapt, reglementările legislative privind modul de recuperare a pagubelor de la persoanele inovate, și nu modul de stabilire/calcul al pagubelor, sens în care, contrar raționamentului expus de instanța de fond, nu se poate reține incidența acesteia în prezenta cauză.

Instanța de fond nu a avut în vedere faptul că, potrivit preambulului, OMAI nr. 1.122/2006 nu a fost emis doar în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, ci în temeiul mai multor acte normative, respectiv Decretul nr. 473/1973, Hotărârea Guvernului nr. 137/1991 privind înființarea Academiei de Poliție a Ministerului de Interne, Hotărârea Guvernului nr. 190/1991 privind transformarea școlilor militare de ofițeri în institute militare de învățământ, Hotărârea Guvernului nr. 518/1995 privind unele drepturi și obligații ale personalului român trimis în străinătate pentru îndeplinirea unor misiuni cu caracter temporar, Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, Ordonanța Guvernului nr. 92/2004 cu privire la rectificarea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2004, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, acte normative care instituie, printre altele, și obligativitatea polițistului care a absolvit o unitate de învățământ și căruia i-au încetat raporturile de serviciu în primii 10 ani de activitate din motive imputabile să restituie cheltuielile efectuate cu pregătirea sa, potrivit angajamentului încheiat în acest sens.

Așadar, obligația de a restitui cheltuielile aferente perioadei de formare, cum este și cazul intimatului-reclamant, nu se regăsește în ordinul anulat parțial de instanță, ci este stabilită în acte de nivel superior, printre ele aflându-se și Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare.

Plecând de la obligația recuperării cheltuielilor prilejuite de formarea polițistului, în cazul nerespectării angajamentului asumat de acesta, instituită de acte cu putere de lege, unul dintre acestea fiind o lege organică, în speță Legea nr. 360/2002, cu modificările și completările ulterioare, prin ordinul contestat s-a stabilit doar un mod de calcul/de evaluare al/a sumelor necesar a fi recuperate, prin raportare la anumiți parametri.

Curtea de Apel B reține că angajatorul trebuie să se adreseze instanței pentru recuperarea pagubei, quantumul prejudiciului urmând a fi stabilit prin hotărâre judecătorească, însă acest raționament este eronat și ar presupune ca angajatorul să solicite instanței stabilirea pagubei pentru personalul aflat în această situație chiar și în cazul în care personalul școlarizat nu contestă modalitatea de stabilire a acestor cheltuieli.

În raport cu aspectele învederate, rezultă că instanța de fond în mod greșit a apreciat că Decizia Curții Constituționale nr. 649/2022 este aplicabilă prezentei spețe, având consecințe asupra legalității OMAI nr. 1.122/2006, act care doar reglementează un mod de calcul al cheltuielilor aferente perioadei de școlarizare și care asigură unităților MAI posibilitatea recuperării în întregime a prejudiciului, într-o manieră actualizată.

În opinia recurentului-pârât, problema sesizată prin decizia în discuție are legătură cu procedura privind angajarea răspunderii materiale, care este diferită de procedura stabilirii quantumului prejudiciului.

Or, instanța de fond nu a făcut nicio distincție între cele două etape, aplicând și interpretând eronat considerentele Deciziei nr. 649/2022.

2. Recurentul-reclamant SID, în motivarea căii de atac formulate, arată că prima instanță de judecată a realizat o interpretare și o aplicare greșită a normelor de drept material în privința capătului de cerere prin care a solicitat anularea art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013.

Astfel, instanța a reținut că art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013, care include polițiștii în categoria salariaților civili prevăzută de art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, reprezintă o transpunere fidelă a dispozițiilor cu forță juridică superioară, și anume a prevederilor art. 63 alin. (1) din Legea nr. 360/2002.

Această interpretare a primei instanțe este eronată, deoarece art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 nu a fost emis în executarea Legii nr. 360/2002, ci a art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998.

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 258/2023 a fost admisă excepția de neconstituționalitate ridicată de AMC în Dosarul nr. 1.411/120/2019 al Tribunalului D — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și s-a constatat că dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt constituționale în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor.

Așa fiind, criticile de nelegalitate formulate prin cererea de chemare în judecată în privința art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 sunt întemeiate, motive care nu au fost însă reținute de prima instanță.

Având în vedere aceste aspecte, solicită admiterea recursului, cu consecința casării în parte a Sentinței civile nr. 565/27.03.2023 în ceea ce privește soluția de respingere a capătului de cerere prin care a solicitat anularea art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013.

1.4. **Apărările formulate în cauză**

Recurentul-reclamant a formulat întâmpinare și note de ședință la recursul recurentului-pârât Ministerul Afacerilor Interne, solicitând respingerea căii de atac promovate de către acesta.

1.5. **Procedura de soluționare a recursului**

În cauză a fost parcursă procedura de regularizare a cererii de recurs și de efectuare a comunicării actelor de procedură între părțile litigante, prevăzută de art. 486 din Codul de procedură civilă, coroborat cu art. 490 alin. (2), art. 471¹ și art. 201 alin. (5) și (6) din Codul de procedură civilă, cu aplicarea și a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2013 privind taxele judiciare de timbru.

În temeiul art. 490 alin. (2), coroborat cu art. 471¹ și art. 201 alin. (5) și (6) din Codul de procedură civilă, prin rezoluție s-a fixat termen de judecată pentru soluționarea cererii de recurs la data de 17 aprilie 2024, în ședință publică, cu citirea părților.

II. **Considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra recursurilor declarate în cauză**

Examinând sentința recurată prin prisma motivelor de casare invocate prin cererea de recurs, prevăzute de dispozițiile art. 488 alin. (1) pct. 8 din Codul de procedură civilă, Înalta Curte constată următoarele:

În prezenta cauză, după disjungere, recurentul-reclamant solicită anularea art. 5, art. 6, art. 7, art. 9 și art. 28 din normele metodologice aprobate prin OMAI nr. 1.122/2006 (nepublicat), precum și anularea art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 29 iulie 2013).

Prin sentința recurată, prima instanță a admis în parte cererea de chemare în judecată, anulând în parte OMAI nr. 1.122/2006, doar în ceea ce privește art. 5, art. 6, art. 7, art. 9 și art. 28, și a respins în rest cererea de chemare în judecată ca neîntemeiată, mai exact cererea de anulare a art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013.

Prin căile de atac formulate, recurentul-pârât critică soluția primei instanțe de anulare parțială a OMAI nr. 1.122/2006, iar recurentul-reclamant critică respingerea cererii sale de anulare și a art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013.

Privind recursul pârâtului, Înalta Curte constată că judecătorul fondului și-a întemeiat soluția de anulare parțială a ordinului în litigiu pe statuările Deciziei Curții Constituționale nr. 649 din 15 decembrie 2022, prin care s-a constatat neconstituționalitatea art. 25, art. 27—43 și art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor.

Recurentul-pârât, prin recursul formulat, contestă incidența acestei decizii în speță.

Analizând acest aspect, Înalta Curte notează că prin Decizia nr. 649 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 103 din 7 februarie 2023, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de SȘ în Dosarul nr. 30.512/3/2021* al Tribunalului B — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale și a constatat că dispozițiile art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor sunt neconstituționale.

În considerentele deciziei menționate, Curtea Constituțională a stabilit:

„28. Potrivit procedurii de stabilire și recuperare a prejudiciilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, se instituie o comisie de cercetare administrativă, cu rol în cercetarea împrejurărilor în care s-a produs paguba. În măsura în care se constată existența unei pagube, comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat respectiva cercetare emite o decizie de imputare. Împotriva acestei decizii se poate formula contestație, care are natura juridică a unui recurs grațios (a se vedea, cu privire la calificarea sa expresă în acest sens, Decizia nr. 34 din 9 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 15 aprilie 2016, paragraful 19), fiind soluționată printr-o hotărâre de emitentul deciziei de imputare sau de o comisie de soluționare a contestației. Împotriva acesteia se poate formula plângere la comisia de judecată a imputaților, a cărei hotărâre este definitivă.

Totodată, împotriva acesteia se poate formula cerere de revizuire atunci când, spre exemplu, au fost descoperite fapte ori acte noi care nu au putut fi prezentate până la data soluționării cauzei. [...]

30. În cauza de față, critica de neconstituționalitate [...] privește faptul că persoana care constată sau ia cunoștință de producerea unei pagube are competența — în urma desfășurării unei proceduri administrative — de a emite o decizie de imputare cu caracter executoriu și că, prin modul lor de compunere, comisiile de cercetare administrativă nu asigură caracterul echitabil al procedurii de cercetare. [...]

33. Actul de imputare emis de comandantul sau șeful unității a cărei comisie a efectuat cercetarea administrativă nu poate fi considerat ca prezentând suficiente garanții de obiectivitate pentru a permite absența evaluării judiciare. Din contră, într-un raport de muncă (indiferent de natura sa — contract individual de muncă/raport de serviciu) nu se poate recunoaște chiar părții care se pretinde păgubită dreptul de a emite ea însăși, prin diversele sale structuri, un act având caracter de titlu executoriu. O asemenea orientare nu vădește decât existența unui grad ridicat de subiectivitate, incompatibilă cu securitatea juridică de care trebuie să se bucure părțile unui raport de muncă și cu principiile care stau la baza statului de drept. [...]

38. Curtea constată că reglementarea competenței autorității pretins păgubite de a emite o decizie de imputare, precum și conferirea caracterului de titlu executoriu al acesteia sunt distonante în raport cu principul statului de drept și al securității juridice, inducând arbitrarul, subiectivismul și un caracter aleatoriu în desfășurarea raporturilor de muncă. Prin urmare, ori de câte ori angajatorul se pretinde păgubit are la dispoziție, potrivit art. 21 din Constituție, posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în vederea recuperării prejudiciului

suferit, și nu de a impune el însuși imputarea pretinsului prejudiciu. În consecință, dispozițiile art. 25 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 sunt neconstituționale în raport cu art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție cu referire la statul de drept și la securitatea juridică. Totodată, având în vedere legătura intrinsecă existentă între cele 6 alineate ale acestui articol, Curtea va constata și neconstituționalitatea acestora pentru același motiv, astfel că întregul art. 25 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este neconstituțional.

39. De asemenea, având în vedere legătura indisolubilă existentă între art. 25, pe de o parte, și art. 27—29 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, pe de altă parte, Curtea reține că art. 27—29 încalcă art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție cu referire la soluția legislativă ce vizează decizia de imputare, pentru că, pe de o parte, acoperirea pagubelor nu poate fi făcută în baza unei decizii de imputare, iar, pe de altă parte, anularea sau reducerea despăgubirilor stabilite nu le poate viza pe cele ce decurg din decizia de imputare pentru că aceasta pur și simplu nu poate fi emisă în sistemul de drept consacrat prin Constituția României.”

Așadar, textele de lege declarate neconstituționale reglementau o procedură administrativă ce avea drept scop recuperarea pagubelor produse de personalul MAI, iar critica de neconstituționalitate a privit, în esență, faptul că, prin modul lor de compunere, comisiile de cercetare administrativă nu asigură caracterul echitabil al procedurii de cercetare.

În schimb, articolele 5—7, 9 și 28 din OMAI nr. 1.122/2006, anulate prin sentința recurată, reglementează *modul de calcul* al pagubelor produse de absolvenții instituțiilor militare de învățământ care nu își respectă angajamentele încheiate la începerea studiilor cu Ministerul Afacerilor Interne, prin raportare la cheltuielile de întreținere efectuate de către aceste instituții pe timpul școlarizării acestor persoane.

Așa fiind, legalitatea prevederilor ordinului menționat nu este influențată de declararea ca neconstituționale a dispozițiilor art. 25, 27—43 și 47 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor, astfel cum eronat a reținut prima instanță.

Mai mult, Înalta Curte constată că ordinul contestat nu este emis în temeiul Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, legalitatea lui impunându-se a fi analizată în raport cu conformitatea sa cu actele normative în executarea cărora a fost emis.

În acest context, trebuie notat că, potrivit preambulului, OMAI nr. 1.122/2006 a fost emis în temeiul mai multor acte normative cu forță superioară Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, respectiv Legea nr. 360/2002 și Legea nr. 188/1999.

Astfel, potrivit art. 70 alin. (5) din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, „elevul, studentul sau polițistul care (...) nu respectă condițiile angajamentelor încheiate este obligat să restituie, proporțional cu perioada rămasă de executat, cheltuielile efectuate în total pe timpul școlarizării/desfășurării programelor/cursurilor, inclusiv cele aferente drepturilor salariale acordate pe perioada cursurilor cu scoatere de la locul de muncă, după caz, potrivit reglementărilor în vigoare”.

Așadar, obligația recuperării cheltuielilor prilejuite de formarea polițistului în cazul nerespectării angajamentului asumat de acesta este reglementată prin lege, iar prin ordinul contestat s-a stabilit doar un mod de calcul/de evaluare a sumelor necesar a fi recuperate, prin raportare la anumiți parametri.

În acest context, Înalta Curte mai reține că prevederile art. 70 din Legea nr. 360/2002, mai sus amintite, în baza cărora a fost emis ordinul contestat în prezenta cauză, au fost constatate ca fiind constituționale prin Decizia Curții Constituționale nr. 258/2023 — pct. 2, în considerentele acestei soluții arătându-se următoarele:

„35. Analizând conținutul normativ al art. 70 din Legea nr. 360/2002, Curtea observă că [...] textul criticat în prezenta cauză nu cuprinde trimiteri exprese prin care legiuitorul primar — Parlamentul — delegă Guvernul ca prin ministrul de resort sau alt reprezentant al puterii executive să reglementeze elemente

esențiale ce configurează statutul polițistului, deoarece aceste elemente sunt cuprinse în chiar dispozițiile legale criticate.

Astfel, acestea stabilesc obligația de plată și împrejurările în care aceasta intervine, cu menționarea principiului proporționalității pe care se bazează calculul sumei de bani datorate, făcând în acest sens referire la angajamentul pe care polițistul l-a încheiat cu instituția publică angajatoare la momentul nașterii raporturilor de serviciu.

Cu alte cuvinte, legea organică stabilește ea însăși, prin textul legal criticat, condițiile generale care dau naștere acestei obligații de plată, cui i se adresează aceasta și principiul pe baza căruia se calculează suma datorată. Faptul că prin acte normative subsecvente, emise de puterea executivă, se detaliază condiții și proceduri aplicabile specifice nu poate reprezenta o nesocotire a obligației legiuitorului de a stabili statutul funcționarilor publici prin lege organică, așa cum impune art. 73 alin. (3) lit. j) din Constituție, și nici o încălcare a principiului echilibrului și separării puterilor în stat, consacrat de art. 1 alin. (4) din aceasta, Guvernul, prin reprezentanții săi, nefăcând altceva în acest caz decât să emită acte administrative în aplicarea și executarea legii, în temeiul art. 108 din Constituție.

În acest sens, se observă că, potrivit art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 294/2007 privind organizarea și funcționarea Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 3 aprilie 2007, cu modificările și completările ulterioare, la începerea studiilor universitare de licență, studenții Academiei de Poliție «Alexandru Ioan Cuza» încheie angajamente cu Ministerul Afacerilor Interne potrivit prevederilor actelor normative în vigoare, prin care se obligă ca după absolvire să își desfășoare activitatea timp de 10 ani în cadrul acestui minister sau, după caz, al altor structuri similare, în funcție de nevoile ministerului.

În cazul nerespectării acestui angajament din motive imputabile lui, absolventul sau, după caz, studentul este obligat să restituie cheltuielile de întreținere efectuate pe timpul școlarizării, actualizate, potrivit procedurii stabilite prin ordin al ministrului administrației și internelor. Actul normativ menționat stabilește, de asemenea, înțelesul cheltuielilor de întreținere efectuate pe timpul școlarizării.”

Statuările Curții Constituționale mai sus citate constituie un argument în plus în sprijinul concluziei Înaltei Curți conform căreia obligația recuperării cheltuielilor prilejuite de formarea polițistului în cazul nerespectării angajamentului asumat de acesta este reglementată prin lege, iar prin ordinul contestat s-a stabilit, legal și constituțional, doar un mod de calcul/de evaluare al/a sumelor necesar a fi recuperate, prin raportare la anumiți parametri.

Așa fiind, Înalta Curte conchide că prevederile ordinului contestat sunt legale, iar concluzia primei instanțe că se impune anularea lor pentru nelegalitate este urmarea interpretării și aplicării greșite a normelor de drept material.

Privind recursul reclamantului, Înalta Curte reține că prin acesta se critică respingerea de către prima instanță a cererii de anulare a art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 469 din 29 iulie 2013, fiind invocată de către recurent greșita aplicare și interpretare a normelor de drept material.

Cu privire la aceste critici, Înalta Curte reține că instrucțiunile menționate reglementează răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, iar articolul contestat dispune că:

„(1) Prevederile prezentelor instrucțiuni se aplică polițiștilor-funcționari publici cu statut special, cadrelor militare în activitate, soldaților și gradaților profesioniști, personalului contractual, precum și elevilor și studenților înmatriculați în instituțiile de învățământ proprii.

(2) Pentru scopurile prezentei instrucțiuni, categoria «salariați civili» prevăzută de ordonanță cuprinde polițiștii și personalul contractual.”

Așadar, prin articolul menționat se dispun reguli comune privind răspunderea materială a polițiștilor și a militarilor, nefăcându-se vreo distincție privind aceste categorii.

Înalta Curte constată că art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 a fost emis în organizarea executării art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998, după cum se arată în chiar preambulul actului.

Or, dispozițiile art. 9 teza finală din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 privind răspunderea materială a militarilor au fost constatate constituționale doar în măsura în care nu se aplică în privința polițiștilor, conform Deciziei Curții Constituționale nr. 258/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 29 mai 2023.

Curtea Constituțională a arătat, la paragrafele 26 și următoarele din decizia menționată, că intervenția mai energică a Curții, impusă de rolul său de garant al supremației Constituției prevăzută de art. 142 alin. (1) din Legea fundamentală, este cu atât mai necesară cu cât cadrul normativ în prezent în vigoare, prin care este stabilită răspunderea materială a polițiștilor pentru pagubele produse, este reprezentat de Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, act administrativ cu caracter normativ de rang inferior legii organice, emis în considerarea dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, și nu în temeiul Legii nr. 360/2002.

La considerentul 28, Curtea Constituțională mai arată că, deși „în modul de organizare și funcționare a Poliției Române s-a menținut principiul subordonării ierarhice, specific sistemului militar, nu înseamnă că acestei categorii socioprofesionale distincte i se poate aplica, printr-o simplă normă de trimitere, întreaga legislație specifică militarilor, cu atât mai puțin cea dintr-un domeniu propriu dreptului privat, respectiv stabilirea răspunderii materiale a polițistului pentru pagubele aduse patrimoniului unității angajatoare din structura Ministerului Afacerilor Interne.

Având în vedere interpretarea sistematică și teleologică a prevederilor Legii nr. 360/2002, sensul juridic al art. 63 alin. (1) din această lege, potrivit căruia «Polițistul răspunde pentru pagubele cauzate patrimoniului unității, potrivit legislației aplicabile personalului civil din Ministerul de Interne», ulterior reformei în privința propriului statut juridic, polițistului, în calitate de personal civil din Ministerul Afacerilor Interne, nu i se mai poate aplica legislația anterioară, cea specifică militarilor.

Or, actul normativ în prezent în vigoare, emis în acest sens de ministrul afacerilor interne, îl reprezintă Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne, act administrativ cu caracter normativ ce are însă în vedere, conform preambulului, dispozițiile art. 5 ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, și nu pe cele ale art. 63 alin. (1), cuprinse în secțiunea a 2-a — Răspunderea juridică și sancțiuni, capitolul IV — Recompense, răspunderea juridică și sancțiuni din Legea nr. 360/2002, care ar trebui să guverneze stabilirea în detaliu, prin act infralegal, a răspunderii materiale a polițiștilor”.

Prin urmare, Curtea Constituțională a constatat că menținerea egalității de tratament juridic, la nivelul legislației aplicabile cu privire la stabilirea răspunderii materiale pentru pagube aduse patrimoniului unității angajatoare, între categoria socioprofesională a militarilor, pe de o parte, și cea a polițiștilor, pe de altă parte, contravine principiului egalității prevăzută de art. 16 din Constituție, care impune pentru situații diferite în mod obiectiv reglementarea unui tratament juridic diferit, adaptat specificității activității fiecărei categorii de personal. Or, Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 se adresează personalului militar, în timp ce polițiștii se încadrează în categoria personalului civil, fiind funcționari publici cu statut special, astfel că sintagma „precum și salariaților civili din structura instituțiilor

publice prevăzute la art. 2” din cuprinsul art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 este neconstituțională prin raportare la categoria socioprofesională a polițiștilor.

Față de acestea, Înalta Curte reține că în mod greșit prima instanță a reținut că sunt neîntemeiate criticile de nelegalitate formulate de recurentul-reclamant prin cererea de chemare în judecată în privința art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013.

Se reține în acest sens că, așa cum s-a arătat în precedent, legalitatea unui act administrativ cu caracter normativ se verifică prin raportare la conformitatea acestuia cu actele normative cu forță juridică superioară în temeiul cărora au fost emise.

Or, în mod nelegal Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013 privind răspunderea materială a personalului pentru pagubele produse Ministerului Afacerilor Interne au în vedere, conform preambulului, dispozițiile art. 5 ale Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999, și nu pe cele ale art. 63 alin. (1), cuprinse în secțiunea a 2-a — Răspunderea juridică și sancțiuni, capitolul IV —

Recompense, răspunderea juridică și sancțiuni din Legea nr. 360/2002.

Potrivit Curții Constituționale, aceste din urmă prevederi legale ar trebui să guverneze stabilirea în detaliu, prin act infralegal, a răspunderii materiale a polițiștilor, și nicidecum dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 121/1998, aprobată prin Legea nr. 25/1999.

Tot astfel, ulterior reformei în privința propriului statut juridic, polițistului, în calitate de personal civil din Ministerul Afacerilor Interne, nu i se mai poate aplica legislația anterioară, cea specifică militarilor, astfel cum nelegal prevede articolul 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114 din 22 iulie 2013.

Față de acestea, fiind întemeiate criticile recurenților, Înalta Curte urmează ca, în baza art. 20 din Legea nr. 554/2004 și art. 498 din Codul de procedură civilă, să admită recursurile, cu consecința casării în parte a sentinței recurate.

În rejudecare, va admite în parte acțiunea formulată de reclamantul SID în contradictoriu cu pârâțul MAI, în sensul anulării art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013, și va respinge în rest cererea, ca neîntemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECIDE:

Admite recursurile formulate de recurentul-reclamant SID și recurentul-pârât MAI împotriva Sentinței civile nr. 565 din 27 martie 2023 a Curții de Apel B — Secția a IX-a de contencios administrativ și fiscal.

Casează în parte sentința recurată, iar, în rejudecare:

Admite în parte acțiunea formulată de reclamantul SID în contradictoriu cu pârâțul MAI.

Anulează art. 3 din Instrucțiunile ministrului afacerilor interne nr. 114/2013 în sensul că prevederile Instrucțiunilor nu se aplică polițiștilor — funcționari publici cu statut special.

Respinge în rest cererea, ca neîntemeiată.

Mentține soluția instanței privind sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 121/1998 prin raportare la prevederile art. 73 alin. (3) lit. j) și art. 147 alin. (4) din Constituție.

Obligă recurentul-pârât MAI la plata sumei de 100 lei, cheltuieli de judecată, către recurentul-reclamant.

În temeiul dispozițiilor art. 23 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, prezenta decizie se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței astăzi, 24 aprilie 2024.

PREȘEDINTE

IONEL FLOREA

Magistrat-asistent,
Simona Mihaela Savu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

